

стандартів, орієнтирів. Метою конструктивної діяльності тренера-викладача є реалізація принципу індивідуалізації в освіті. Яка в свою чергу включає максимально можливий облік індивідуальних особливостей і прагнень під час роботи за обраною спеціальністю.

Досліджуючи дану проблему підготовки майбутніх фахівців, ми приходимо до висновку, що формування професійно-педагогічних умінь і навичок, які є відносно самостійним компонентом в загальній структурі педагогічної діяльності, складають найважливішу частину кваліфікаційної характеристики тренера-викладача, а їх формування – основну частину системи професійно-педагогічної підготовки.

Література

1. Ажиппо О. Ю. Деякі управлінські підходи до реалізації індивідуалізованого навчання студентів / Педагогіка, психологія та методико-біологічні проблеми фіз. виховання та спорту: Зб. наукових праць під ред. Єрмакова С. С. Х.: ХПП, 2009. № 1. С. 12–15.
2. Геращенко И. Г., Шамардин А. И., Зубарев Ю. А., Кудинов А. А. О принципах неопределенности в спортивной педагогике / Теория и практика физической культуры, 1999. № 6. С. 6–9.
3. Іванова Л. І. Основні дефініції щодо професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури / Наука і сучасність: Зб. наук. пр. К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2005. Т. 51. С. 18–27.

Дзьох Є., магістрант групи 502-ФС

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Науковий керівник:

к.пед.н., доцент, доцент кафедри фізичної культури та спорту

Ціпов'яз А. Т.

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ВПЛИВ ЗАНЯТЬ З ФУТБОЛУ НА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ЮНИХ ФУТБОЛІСТІВ

У період реформування системи освіти України фізична підготовка є однією із важливих складових навчально-виховного процесу вищих навчальних закладів. Вона виховує у студентської молоді основи здорового способу життя та сприяє успішній професійній акліматизації. Фізичний розвиток – це процес становлення і змін біологічних форм і функцій організму людини. Він залежить від природних життєвих сил організму та його будови. Фізичний розвиток оцінюється рівнем розвитку фізичних якостей, антропометричними і динамометричними показниками, формування постави.

Фізичне виховання – педагогічний процес, спрямований на фізичний розвиток, функціональне удосконалення організму, навчання основним життєво

важливим руховим навичкам, вмінням і зв'язаних із ними знаннями для успішної наступної професійної діяльності. Питання вдосконалення змісту, форм і методів фізичної підготовки у ЗВО на даному етапі залишається актуальним.

Ігрові види спорту для молодого організму людини є цілим комплексом удосконалення фізичного стану та рухової активності молоді. Одним із популярних видів фізичної активності як серед студентів, так і загалом серед молоді є футбол. Футбол, як засіб розвитку фізичних якостей та здібностей широко застосовуються у ЗВО. Він є невід'ємною частиною навчальних програм із фізичного виховання в освітніх закладах. Через небажання молодого покоління системно займатися фізичною культурою – зменшується рухливість та погіршується їх фізичне здоров'я. А футбол, як засіб фізичного виховання має вагомий вплив на формування особистості студентів у вищих навчальних закладах.

Велика кількість наукових праць та досліджень присвячено саме використанню та впровадженню засобів футболу на заняттях фізичної підготовки у вищих навчальних закладах. В Україні серед багаточисленних видів спорту, які розвиваються у системі фізичної підготовки, футбол посідає одне з провідних місць. Важко назвати іншу гру, яка могла б змагатися з ним у популярності. Футбол – командний вид спорту, в якому метою є забити м'яч у ворота суперника ногами або іншими частинами тіла (крім рук) більшу кількість разів, ніж команда суперника. В даний час це найпопулярніший і наймасовіший вид спорту в світі.

Студентська молодь байдуже та без ентузіазму ставиться до занять фізичної підготовки у ЗВО. Дана проблема засвідчує потребу розробки нових науково обґрунтованих шляхів удосконалення організації фізичного виховання у вищих навчальних закладах. У вищих навчальних закладах обов'язкові заняття фізичної підготовки, які проходять двічі на тиждень забезпечують системність та регулярність рухової активності студентів. Нажаль, відповідна кількість занять навіть при максимально оптимальних параметрах не надає змоги досягати необхідного оздоровчого ефекту, що зумовлює потребу в додатковій руховій активності у поза навчальний час.

На підґрунті розроблених модельних характеристик різних рівнів фізичного здоров'я студентів запропоновано диференційований підхід до розподілу їх на групи для занять фізичним вихованням; обґрунтовано концепція клубної форми організації у вищому навчальному закладі, що враховує фізкультурно-оздоровчі та спортивні інтереси студентів, а також наявну матеріально-технічну базу. Беручи до уваги складну економічну ситуацію, потрібно шукати реальні й водночас ефективні шляхи підтримки достатнього фізичного розвитку студентської молоді. Футбол у вищих навчальних закладах – найбільш придатна форма, зважаючи на фактори, які усім відомі. Це, по-перше, без перебільшення – міжнародна любов до футболу, по друге, комплексний вплив на організм, якому піддаються основні системи людини: серцево-судинна, дихальна і м'язова. Він є значною областю соціально-

необхідної діяльності, яка має значний вплив на формування особи: її інтересів, смаків, настрій.

На заняттях фізичного виховання студенти у процесі гри опановують складну техніку і тактику, розвивають фізичні якості; вчаться долати втому, біль; виробляти стійкість до несприятливих умов зовнішнього середовища. Ці ознаки надають можливість позитивному розвитку та вихованню вольових рис характеру: сміливості, стійкості, рішучості, витримки, мужності. У футболі колектив виступає найактивнішим фактором формування особистості. Команда існує в тому випадку, якщо в усіх є спільна мета; якщо всі працюють разом; якщо досягнута психологічна сумісність; якщо педагогічна майстерність наставника має досить високий рівень; якщо члени команди вчаться один в одного тощо. Футбол, як командна спортивна гра, більшою мірою сприяє різнобічному фізичному розвитку студента. Постійно змінюється ігрова ситуація, безперервна боротьба за м'яч пов'язані з найрізноманітнішими рухами і технічно-тактичними діями. У сфері футболу створюються, формуються нескоро минуці культурні, загальнолюдські цінності, оскільки він є об'єктом інтересу мільйонів людей.

Таким чином, виходячи із результатів теоретичного аналізу впливу футболу на формування особистості можна зробити наступні висновки: По-перше, сучасний стан теорії та методики фізичного виховання надає можливість розглянути футбол як вид (компонент) фізичної підготовки студентів у ЗВО і як один з видів гри. Це не лише засіб фізичного розвитку студентів, а й засіб вдосконалення та формування важливих якостей особистості – колективізму, свідомої дисципліни, здатності підпорядкувати власні інтереси інтересам колективу, а також потреби в здоровому способі життя. По-друге, важливим аспектом гри у футбол є значний об'єм рухів, обумовлений високим емоційним та психологічним рівнем, який являється важливим фактором, що формує й підтримує зацікавленість до занять з фізичного виховання. Дані результати використання засобів футболу засвідчують вплив на формування особистості студентів вищих навчальних закладів. Дана проблема має значну перспективу розвитку для майбутніх науковців.

Як вже зазначалось, футбол – як засіб підвищення фізичного стану студентів на заняттях залежить від ґрунтового впровадження у програму з фізичного виховання у ЗВО. Також важливим фактором залишається зацікавлення підопічних підвищенням рухливості й активності позанавчальний час. Тож на даному етапі для тренерів та викладачів дослідження, впровадження, та розвиток футболу як засобу фізичного вдосконалення студентів, залишається актуальним та потребує широкого наукового аналізу й систематичного вивчення.

Література

1. Біометрія рухових дій людини [Текст]: монографія / М. О. Носко, О. А. Архипов; [за заг. ред. Архипова О. А.]. К.: Слово, 2011. 216 с.

2. Бондарев Д. В. Модельные характеристики специальной физической подготовленности студентов, занимающихся футболом / Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: наук. монограф. за ред. С. Єрмакова, 2006. № 1. С. 125–129.
3. Бондарев Д. В. Оценка интенсивности специфических упражнений футбола при выполнении их студентами / Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві: зб. наук. пр. Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки. Луцьк, 2008. Т. 2. С. 20–23.

Дубінін С. І., д.мед.н.,
професор кафедри фізичної терапії та ерготерапії
*Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*
Клеценко Л. В., к.пед.н.,
доцент кафедри фізичної терапії та ерготерапії
*Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*
Вишар Є. В., к.пед.н.,
ст. викладач кафедри соціальної роботи та спеціальної освіти
*Полтавський інститут економіки і права
Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»*

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ЗВО

Студенти, як учасники навчально-виховного процесу, повинні бути долученими до формування суспільного виховного ідеалу особистості ХХІ століття. Наша мета — усвідомити його сутність і втілити в реалії життя. Потрібно, щоб молодь розуміла, що головними чинниками безпеки життя споконвічно були, є і будуть ідеали добра, милосердя, людяності, природовідповідності. Потрібно пам'ятати, що духовні цінності, на відміну від матеріальних, не зникають у процесі їх вжитку. Вони духовно творять особистість, задовольняючи її потреби та інтереси, сприяють дотриманню особистістю соціальних норм, успішній соціальній діяльності.

Досліджуючи становлення успішної професійної діяльності, ідеальні прояви професійної діяльності людей ми ототожнюємо з існуючими в суспільстві соціальними нормами. Соціальна норма – це типовий зразок дії, еталон поведінки, що приписується індивіду, який діє в певній ситуації (зокрема, виконуючи професійну діяльність). Виходячи із власної системи цінностей та дотримуючись соціальних норм, що ззовні регулюють поведінку людини, особистість формує свій моральний кодекс. Формування моральних якостей особистості залежить від таких умов: знання норм, звичок поведінки, емоційного ставлення до норм, внутрішньої позиції особистості [1]. Відповідність же поведінки особистості суспільним нормам забезпечує воля, несформованість якої перешкоджає формуванню цілісної особистості [2]. Воля,